

Slezská Ostrava, Ostrava

Část obce: Ostrava

Okres: Ostrava-město

GPS souřadnice: 49.837248N, 18.298269E

PSČ: 710 00

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Ostrava

Počet obyvatel: 20 414

Adresa URL: www.slezskaostrava.cz

Památky a zajímavosti Slezská Ostrava

Památky ve Slezské Ostravě:

Slezskoostravská radnice - Budova původně sloužila jako obecní budova v roce 1897 novobarokně přestavěný dům čp. 131. Tato tzv. Stará slezskoostravská radnice byla zbourána v 80. letech 20. století. Nová budova radnice byla postavena za tehdejšího starosty ing. Jana Poppeho (1849-1931) podle návrhu architekta Viktorina Šulce (1870-1946) v letech 1911-1913. Na projektové části spolupracoval ing. Jaroslav Volenec (1877-?), jeho asistent František Doležel a stavitel Julius Vysloužil. Radnice stojí na nároží ulic Těšínské (dříve třída císaře Františka Josefa a v období protektorátu Adolf Hitler Strasse) a Keltičkovy (dříve Jaklovecké). Je postavena v pozdně historizujícím slohu kombinující formy české novorenesance s jinými historizujícími prvky a zejména v interiérech doplněnými o secesní tvarosloví. V interiéru je nejzajímavější hlavní schodiště s dochovanými svítidly, aplikami, supraportou nad dveřmi k bočnímu schodišti a štukovou výzdobou hlavního sálu, který v současnosti slouží jako obřadní síň s varhanami nainstalovanými v 90. letech 20. století.

Budova Husova sboru na nároží Jeronýmovy a Zámostní

Kaplička svaté Anny v Muglinově

Kostel svatého Antonína Paduánského v Kunčičkách

Kostel svatého Františka a Viktora v Hrušově

Kostel svatého Josefa na Těšínské ulici jehož spolupatronkou je Panna Maria Karmelská, stojí v ostravském městském obvodu Slezská Ostrava. Vznikl v letech 1780-1783 na místě původního dřevěného kostela svatého Jiří. Jedná se o pozdně barokní stavbu ovlivněnou klasicismem. Na hlavním oltáři se nachází dřevěný obraz Panny Marie s Jezulátkem. V roce 1913 musel být v důsledku

poddolování uzavřen (klesl o 8 metrů), proto v letech 1913-1928 probíhalo jeho zpevňování. Na to byly použity: železobetonový věnec, lana a železná kostra. Nově postavená věž byla rovněž ze železa, avšak kvůli vzhledu byla obezděna dutými cihlami. Věřícím byl kostel vrácen k užívání v roce 1929. Použitá technologie záchrany činí z kostela technickou zvláštnost.

Slezskostravský hrad - Byl postaven ve druhé polovině 13. století u brodiště poblíž soutoku řek Lučiny a Ostravice. Jeho účelem byla ochrana zemské stezky z Opavy přes Hlučín a Těšín do Krakova. Již ve 13. století byl obehnan 4 metry vysokou a 2,5 m širokou zdí. Roku 1327 přestal být hraniční pevností, když slezská vévodství včetně těšínského připadla jako léno českým zemím. V roce 1508 byl hrad koupen Janem Sedlnickým z Choltic, který v letech 1534-1548 hrad přestavěl na zámek. Z té doby pochází brána s věží, které se jako jediné uchovaly až do současné doby. Roku 1621 vydrancovala město i zámek neapolská vojska, kterým velel Karel Spinelli. Další rabování nastalo v letech 1626 Dány a 1628 Valdštejnovými vojsky. V roce 1637 zde přenocovala arcivévodkyně Cecílie Renata, sestra císaře Ferdinanda III., která tudy jela na svatbu s polským králem Vladislavem. V letech 1642-1649 obsadili Ostravu i zámek Švédové. Roku 1714 přešel zámek do vlastnictví rodu Wilczků, kteří jej drželi až do roku 1945, kdy byl vyvlastněn. Těžbou uhlí v okolí zámku jej však vědomě zničili. Prakticky od počátku 20. století docházelo k chátrání budovy. V důsledku poddolování poklesl hrad asi o 16 metrů a 15. února 1954 byl na něj dokonce vydán demoliční výměr. Chátrající hrad koupilo město Ostrava a po nákladné rekonstrukci začátkem roku 2004 jej zachránilo. Pro veřejnost byl otevřen v květnu téhož roku. Hrad nyní slouží k pořádání kulturních akcí, každoročně se tam koná například festival Colours of Ostrava. Dostat se k němu je možné pěšky od Černé louky přes Lávkou Unie. Dnešní podobě hradu dominuje vstupní brána s věží, která tvoří nejvyšší budovu komplexu. S ní spojený prostor podkrovní galerie v přízemí obsahuje malý sál. Na nádvoří nalezneme hradní tvrz a hradní studnu s fontánou. Ve sklepení tvrze je strašidelný sklep a obrovská sladkovodní akvária. V roce 2009 bude zahájena přístavba severního křídla budovy.

Tank číslo 051

Vodárna na Hladnově ve Slezské Ostravě - byla postavena v letech 1908-1909 podle projektu Jaroslava Volence (1877-?). Stavbu provedla místní firma E. Vojtek a K. Rossmann. Vodárenskou věž s hasičskou zbrojnicí pojal ve formě oktogonu, k němuž se pojí hranolová věž se schodištěm a rozhlednou. Nádrže se nacházely v suterénu a v nejvyšším patře. Vnější plášť pojednal v duchu geometrické secese, jen schodiště a vrchol věže, sloužící jako rozhledna, byly řešeny náročněji. Dobové tvarosloví se projevilo i v oplocení a především ve vnějším dvojramenném schodišti. První rekonstrukce (přestavba schodiště a vrcholu věže) proběhla ve 20. letech 20. století. Završení věže tehdy dostalo podobu pagodovitého kuboexpresionistického nástavce. V 60. letech 20. století převzaly její funkci nedaleké nové zásobníky. V roce 1973 byla otevřením sauny a restaurace Panorama završena přestavba bývalé vodárny na její novou funkci podle projektu z roku 1970, který vypracoval Jiří Gwuzd ve spolupráci s Václavem Šafářem (interiér). Zvnějšku se úprava projevila přeformováním okenních otvorů, fasád a obložením

restauračního patra dřevěnými deskami. Z technického zařízení nezůstalo zachováno nic, vodárna si ponechala zčásti svou hmotu a siluetu. Koncem srpna 1987 pracovníci Útvaru hlavního architekta sňali horní část Suchardova reliéfu těsně před demolicí vnějšího dvojramenného schodiště. Reliéf byl však uchován pro případné nové osazení. Na základě staršího návrhu byla věž teprve v roce 1992 prohlášena kulturní památkou. Šlo však již o soukromý objekt. Tehdejší majitel z objektu odvezl veškeré vybavení a restauraci uzavřel. Dnešní majitel využívá stavbu pro umístění antén pro potřeby telekomunikací a šíření internetu. Snaha o nevhodné přestavby [2] (např. proražení dalších okenních otvorů, vybudování masivního anténového nástavce na věži a prolomení nového vstupu v místech, kde se nalézá torzo Suchardovy kašny a dvojramenného schodiště) byla pozastavena na dobu neurčitou. V současné době ztratila stavba i svou funkci vyhlídky, neboť v jeho těsném sousedství vzniká sedmi patrový bytový komplex a vodárenská věž tak definitivně zmizela z panorama Slezské Ostravy.

Liskova vila - Vila JUDr. Eduarda Lisky (uváděna také jako Šlapetova vila) ve Slezské Ostravě (Čedičová ulice číslo 8) z roku 1936 je nejvýznamnější realizací architektů bratří Čestmíra a Lubomíra Šlapetových v oblasti severní Moravy a Slezska. Její zcela ojedinělá prostorová a tvarová bohatost vychází z organického funkcionalismu. Vila je od 1. července 2008 vyhlášena národní kulturní památkou. Liskova vila se do dnešních dnů zachovala téměř v původním stavu s řadou funkčních detailů (zásuvky, vypínače, svítidla, madlo schodiště, vana, umyvadla, baterie, okna, dveře, keramické obklady, vestavěné skříně) i zařízení (teplovzdušné topení s kotlem FRAMA, doplněným ventilátorem a vzduchovými filtry, elektrický sporák v kuchyni Brown Sigma Boweri, elektrická akumulární kamna ap.

Keltičkova kovárna na Keltičkově ulici

